

Průvodce: Histologie (2. LF UK)

Histologie (<http://histologie.lf2.cuni.cz/>)

Histologie se v povědomí laické veřejnosti a neinformovaných čerstvě přijatých a nastupujících mediků tak trochu krčí ve stínu své výrazně známější a na první pohled hrozivější sestry, anatomie. Ale podcenit histologii je velkou, často až (z pohledu dalšího studia) smrtelnou chybou. Ono látky na první pohled není zdaleka tolik jako v anatomii. Pouhé povrchní porovnání tenkých Vajnerových skript s majestátními Čiháky může v člověku vyvolat dojem, že bude stačit podívat se na to týden-dva před zkouškou. Bohužel, ten kdo tuhle chybu udělá a v průběhu celého roku neprocitne, většinou velmi špatně skončí - v lepším případě rozkládáním ročníku, v horším ukončením studia pro neprospěch, tedy "vyhozením". Informace, které je potřeba si zapamatovat, jsou totiž v těchto skriptech obsaženy v podstatně větší hustotě a navíc se, na rozdíl od anatomie, většinou jedná o poměrně abstraktní a špatně představitelné a tedy i špatně zapamatovatelné pojmy. Základem tedy je učit se histologii průběžně, podobně jako anatomii. Kdo se k tomu v průběhu především letního semestru nepřinutí, bude hořce litovat.

Forma výuky

Výuka sestává z nepovinných přednášek a povinných seminářů, na kterých si probírané struktury studenti prohlíží pod světelnými mikroskopy a na elektronogramech a zakreslují do vlastních sešitů, jejichž předložení je jednou z podmínek zápočtu.

Přednášky

Přesto, že jsou přednášky nepovinné, doporučuje se na ně chodit, protože vám zde látku přednášející dopodrobna vysvětlí a seznámíte se s přibližným rozsahem požadovaného učiva. Cenné jsou také obrázky a schémátka, které jinde nenajdete. Je dobré si téma přednášky nejdříve přečíst v učebnici, než tam půjdete, ale v praxi obvykle poněkud hůř realizovatelné.

Semináře

Na seminářích obvykle vyučují lektori - studenti vyššího ročníku, nebo čerství absolventi. Má to tu výhodu, že mají svoji zkoušku z histologie většinou ještě v živé paměti, ale také se mohou lišit jejich pedagogické schopnosti i odborné znalosti. Je to tedy dost o štěstí a zatímco dobrý lektor vám může předat spoustu znalostí, s některými je to vyložená ztráta času. Na počátku každého semináře se píše krátký test !pozor! na téma které se bude na tom semináři probírat, nikoli na to minulé! Testy jsou formou výběru z možností, kdy může být více správných odpovědí. Výsledek testu se většinou dozvíte ještě ten samý seminář. Výsledky všech testů za celý semestr se průměrují a k získání zápočtu je nezbytné napsat alespoň pět v zimním a deset testů v letním semestru a mít průměr minimálně 70%. V opačném případě se musíte nechat ústně přezkoušet z veškerých do té doby probraných témat. Nedoporučuje se, není to žádná legrace! Hlavní náplní seminářů je prohlížení různých histologických struktur na preparátech ve světelném mikroskopu a elektronogramů promítaných na plátno. Prohlížené struktury si musíte zakreslovat a popisovat do speciálního sešitu. Hodí se široká škála pastelky nejrozličnějších odstínů růžové a fialové, případně modrá a červená, ostatní barvy nejsou celkem potřeba. :) Není nezbytné mít nějaké velké umělecké nadání, ale kresby a celý sešit musí být upravené a kompletní, protože předložení sešitu s kompletním seznamem kreseb je další podmínkou pro získání zápočtu.

Zkouška

Nově zkouška probíhá formou elektronického testu s výběrem z více správných možností. Otázek v testu je 60 a k úspěšnému absolvování zkoušky musíte mít správně nejméně 70%. Zkouškové otázky najdete zde (<http://histologie.lf2.cuni.cz/cs/vyuka/histologie/otazky>). Dříve to bylo úplně jinak. Zkouška byla ústní, tahaly se dvě otázky - teoretická z obecné a a preparát ze speciální histologie a zkouška probíhala tak, že jste popsali a vysvětlili tu otázku z obecné histologie a a správně určili a pod mikroskopem popsali preparát na speciální histologii.

Literatura

1. Vajner, L. a spol.: Lékařská histologie 1. Cytologie a obecná histologie. Karolinum, Praha, 2010.
2. Vajner, L. a spol.: Lékařská histologie 2. Mikroskopická anatomie. Karolinum, Praha, 2012.
3. Jirkovská, M.: Histologická technika. Galén, Praha 2009.
4. Douglas F. Paulsen: Histologie a buněčná biologie, H & H, 2004
5. Mescher, A.L.: Junqueira's basic histology : 12th ed. McGraw-Hill, 2010.
6. Alberts, B. a spol.: Základy buněčné biologie. Espero publishing, 2005.
7. Junqueira, L. C.: Základy histologie. H+H, 1997.

Ad 1, 2: Vajnerova skripta jsou základem a nahradila legendární "Žlutou bibli". Ad 3: Techniky se dají naučit i z dalších zdrojů, nicméně tady je to vše pohromadě. Ad 4: Mezi doporučenou literaturou na stránkách ústavu již není, nicméně se hodí pro zopakování jednotlivých kapitol před testy a zkouškou. Ad 5-7: Volitelně při hlubším zájmu, nicméně v zásadě by Vajnerova skripta měla stačit.

Dalšími cennými zdroji informací jsou různé poznámky, výpisky, texty, atd. od starších spolužáků či lektorů a také stránky Lenjulenky (<http://lenjulenka.blog.cz/>) a spolku Motolák (<http://www.motolak.org/>)

Odkazy

Ústav histologie a embryologie 2.lf (<http://histologie.lf2.cuni.cz/>)